

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 783/2020
22.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Пилипа Вујка, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Петра Лисула, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 78/17 од 10.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 385/20 од 16.06.2020. године, у седници већа одржаној 22.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Пилипа Вујка, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 78/17 од 10.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 385/20 од 16.06.2020. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 78/17 од 10.02.2020. године, окривљени Пилип Вујко оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године, те је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала као и трошкова кривичног поступка насталих пред Вишим јавним тужиоцем у Зрењанину.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 385/20 од 16.06.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Пилипа Вујка и потврђена првостепена пресуда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Петар Лисул, на основу члана 482-486 ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости „због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду „да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од

одговорности и утврдити да сви трошкови падају на терет средстава суда првог степена“.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на „недозвољеном доказу“. Одбрана налази да претресање стана није извршено у складу са одредбом члана 156. ЗКП, јер истом нису присуствовала два пунолетна сведока, већ само један сведок.

Врховни касациони суд налази да се поднетим захтевом основано указује да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу, односно на „записнику о претресању стана и других просторија МУП РС ПУ Зрењанин ПС Нова Црња Кппр 556/16 од 02.11.2016. године, који није прибављен на законом прописани начин, с`обзиром да је претрес стана и других просторија у месту ... у улици ... извршен без присуства два пунолетна грађанина као сведока, супротно одредби члана 156. став 7. ЗКП.

Међутим, Врховни касациони суд налази да би, имајући у виду да је сам окривљени Пилип Вујко, у својој одбрани, признао да је предметна - пронађена опојна дрога - марихуана његова тј. да је он пронашао у атару места ..., да је донео у кућу, да је сушио и скидао листове и цветове са стабљике ситнио их и стављао у најлонску кесу, и без напред наведеног записника о претресању стана и других просторија МУП РС ДП ПУ Зрењанин ПС Нова Црња број Кппр 556/16 од 02.11.2016. године, те уз друге изведене доказе на главном претресу, очигледно била донета иста пресуда.

С`тога, Врховни касациони суд налази да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која би утицала на законитост првостепене и другостепене пресуде, у смислу да је пресуде требало укинути а на коју се супротним наводима у захтеву браниоца окривљеног неосновано указује.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује да првостепени суд није саслушао предложене сведоке: АА и ББ; да је суд морао на главном претресу саслушати вештака др Ивану Ујфељен Ристић, а не само прочитати налаз и мишљење истог вештака и др, чиме се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредба члана 440. ЗКП.

Како указивање на повреду одредбе члана 440. ЗКП, не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је захтев у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 40. став 2. Устава Републике Србије уз изношење разлога за исту тврдњу.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, при чему бранилац окривљеног није навео разлог за подношење захтева нити је уз захтев доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости окривљеног нема прописан садржај, у односу на напред наведене повреде закона.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић